Tychy, dnia 21 października 2013 r.

Aneta Jędrzejczak Korepetycje i Kursy
al. Niepodległości 26/23
43-100 Tychy
Polska

NIP: 668-182-66-60
Regon: 243349332
Status wnioskodawcy: podatnik

URZĄD MIASTA TYCHY
Wydział Podatków i Opłat
Wpł. 21 -10- 2013
L. dz. 92824 Podpis
Znak sprawy

Prezydent Miasta Tychy
al. Niepodległości 49
43-100 Tychy

WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 749, dalej: „op") wnoszę o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie zastosowania do opodatkowania podatkiem od nieruchomości mieszkania wykorzystywanego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, stawki podatku od nieruchomości według stawek od budynków lub ich części mieszkalnych Przedmiotem wniosku jest art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm, dalej: „u.p.o.l"). Przedmiotem wniosku jest zaistniały stan faktyczny.

Opłata od wniosku została uiszczona na rachunek. Kserokopia dowodu uiszczenia opłaty dołączona do wniosku stanowi załącznik do niniejszego wniosku.

1. STAN FAKTYCZNY

Wnioskodawca jest właścicielem mieszkania, które przeznaczone jest na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych jego rodziny (mąż, żona i trójka dzieci). Zakup mieszkania został sfinansowany kredytem preferencyjnym na podstawie ustawy z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin i innych osób w nabywaniu własnego mieszkania (Dz. U. z 2012 r., poz. 90 z późn. zm.).

Dnia 2 września 2013 r. Wnioskodawca rozpoczął działalność gospodarczą w zakresie udzielania korepetycji. Wnioskodawca świadczy innowacyjne usługi korepetytorskie za pośrednictwem internetu oparte w głównej mierze na e-learning'u. Dodatkowo, w zależności od potrzeb i preferencji osób zainteresowanych prowadzi korepetycje u klientów oraz w swoim mieszkaniu. W przyszłości Wnioskodawca planuje również prowadzenie kursów. Kursy nie będą prowadzone w mieszkaniu Wnioskodawcy, ale w wynajętym pomieszczeniu odpowiednio przystosowanym do tego typu działalności.

Działalność gospodarcza zarejestrowana jest na adres domowy. Wnioskodawca nie wydzielił mieszkania ani żadnej jego części na prowadzenie działalności gospodarczej. W przypadku kiedy korepetycje odbywają się w mieszkaniu Wnioskodawcy udzielane są one przy stole lub biurku, które normalnie są wykorzystywane na osobiste potrzeby Wnioskodawcy i jego rodziny. W mieszkaniu Wnioskodawca przechowuje m. in. materiały edukacyjne, sprzęt komputerowy, dokumenty księgowe.

Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nie rozlicza kosztów związanych z utrzymaniem budynku mieszkalnego lub jego części.

Wnioskodawca otrzymał dotację z funduszy unijnych „Przedsiębiorczość bez barier", w ramach której uzyskał środki na zakup m. in. sprzętu komputerowego, materiałów edukacyjnych.

2. PYTANIA PRZYPORZĄDKOWANE DO STANU FAKTYCZNEGO

W świetle okoliczności stanu faktycznego opisanego powyżej Wnioskodawca zapytuje czy zgłoszenie jako miejsca prowadzenia działalności gospodarczej mieszkania, będącego jedynym i podstawowym miejscem zamieszkania dla Wnioskodawcy i jego rodziny, wykonywanie w nim pewnych czynności składających się na tę działalność, tj. prowadzenie biura, przechowywanie dokumentacji, sprzętu, materiałów edukacyjnych sfinansowanych ze środków unijnych lub udzielanie korepetycji oznacza, iż mieszkanie utraciło swój mieszkalny charakter, i w konsekwencji należy je opodatkować stawką podatku od

nieruchomości właściwą dla budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej?

3. STANOWISKO WNIOSKODAWCY DO PYTANIA

Zdaniem Wnioskodawcy samo zgłoszenie mieszkania, będącego jedynym i podstawowym miejscem zamieszkania dla Wnioskodawcy i jego rodziny, jako miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, wykonywanie w nich pewnych czynności składających się na tę działalność, tj. prowadzenie biura, przechowywanie dokumentacji, sprzętu, materiałów edukacyjnych sfinansowanych ze środków unijnych lub udzielanie korepetycji nie oznacza, iż mieszkanie utraciło swój mieszkalny charakter, i w konsekwencji nie należy go opodatkować stawką podatku od nieruchomości właściwą dla budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

4. UZASADNIENIE STANOWISKA

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit a u.p.o.l. budynki mieszkalne lub ich części podlegają opodatkowaniu preferencyjną stawką podatku od nieruchomości. Według stawek przewidzianych w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ww. ustawy opodatkowaniu podlegają budynki lub ich części **związane** z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz budynki mieszkalne lub ich części **zajęte** na prowadzenie działalności gospodarczej.

Definicję pojęcia "budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej" zawiera art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. stanowiąc, że pod pojęciem tym należy rozumieć budynki będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych (...).

Szczegółowej wykładni powyższych przepisów dokonał Naczelny Sąd Administracyjny (dalej: NSA) m. in. w wyroku z dnia 22 lipca 2009 r. (sygn. akt II FSK 460/08), w którym stwierdził, iż:

„1. zasadą jest, że opodatkowaniu stawką właściwą dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej podlegają wszystkie budynki będące w posiadaniu przedsiębiorcy,

2. za wyjątkiem jednak znajdujących się w posiadaniu przedsiębiorcy budynków mieszkalnych,

3. chyba, że budynki te lub ich części są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.

Ażeby budynek mieszkalny mógł być opodatkowany stawką właściwą dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, musi być zatem zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej, a nie tylko znajdować się w posiadaniu przedsiębiorcy. To samo odnosi się do części budynku mieszkalnego zajętego na prowadzenie działalności gospodarczej. Innymi słowy, okoliczność, że budynek mieszkalny znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy, nie jest wystarczająca do stwierdzenia, że budynek ten jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej i nie uzasadnia opodatkowania takiego budynku podatkiem od nieruchomości z zastosowaniem stawki właściwej dla budynków związanych z działalnością gospodarczą. Dopiero stwierdzenie, że budynek mieszkalny (lub jego część) jest z a j ę t y na prowadzenie działalności gospodarczej uzasadnia zastosowanie stawki podatku właściwej dla budynków związanych z działalnością gospodarczą."

W opinii Wnioskodawcy, kluczowe znaczenie odgrywa prawidłowa interpretacja pojęcia zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Zgodnie z ugruntowaną linią orzeczniczą i doktryną prawa podatkowego zwrot „zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej" należy interpretować szeroko, tzn. budynek mieszkalny lub jego część musi być faktycznie zajęty na jej prowadzenie, a nie być tylko w posiadaniu przedsiębiorcy lub być jedynie pośrednio związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Co więcej, zdaniem sądów omawiany przepis wymaga, aby część budynku mieszkalnego nie tylko była zajęta na prowadzoną w niej działalność gospodarczą, lecz także **nie służyła** równocześnie funkcjom mieszkalnym. W wyroku z dnia 11 sierpnia 1992 r. (sygn. akt SA/Wr 650/92 – aktualny również w obecnym stanie prawnym) NSA orzekł, iż *„przepis ten zatem wymaga, aby część budynku mieszkalnego była przeznaczona dla prowadzenia w niej działalności gospodarczej z wyłączeniem funkcji mieszkalnych i innych, związanych z zamieszkiwaniem w budynku. Wymaga zatem ustalenia bezpośredniego związku między częścią budynku mieszkalnego i rodzajem wykonywanej przez podatnika działalności."*

Zdaniem Wnioskodawcy nie istnieje bezpośredni związek pomiędzy prowadzeniem działalności gospodarczej w postaci udzielania korepetycji i prowadzenia kursów a posiadaniem budynku mieszkalnego. Posiadanie mieszkania nie jest warunkiem koniecznym i niezbędnym dla prowadzenia tego typu działalności. Ponadto, mieszkanie Wnioskodawcy w całości pełni przede wszystkim funkcje mieszkalne dla Wnioskodawcy i jego rodziny.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie również w orzecznictwie organów podatkowych. W postanowieniu z dnia 3 sierpnia 2008 r. (sygn. IIIRF 31100/1/02/07) Prezydent Miasta Łodzi stwierdził, iż *„jeżeli lokal mieszkalny lub jego część został zajęty na*

prowadzenie działalności gospodarczej, ale powierzchnie zajmowane na prowadzenie działalności gospodarczej służą jednocześnie celom mieszkalnym, to będą one korzystały ze stawki określonej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tj. jak dla budynków mieszkalnych."

Zdaniem Wnioskodawcy potwierdzeniem faktycznego zajęcia budynku mieszkalnego lub jego części na prowadzenie działalności gospodarczej może być między innymi fakt rozliczania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej kosztów związanych z utrzymaniem budynku mieszkalnego lub jego części (np. kosztów zużycia energii, wody, centralnego ogrzewania, wywozu śmieci itp.) lub wprowadzenie tego budynku lub jego części do ewidencji środków trwałych. Jak to zostało podkreślone w opisie stanu faktycznego Wnioskodawca nie rozlicza żadnych kosztów w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

W opinii Wnioskodawcy na zastosowanie właściwej stawki podatkowej dla opodatkowania mieszkania nie ma wpływu również fakt, iż jest on beneficjentem programu „Przedsiębiorczość bez barier" oraz iż sprzęt komputerowy, materiały edukacyjne, materiały biurowo-techniczne wykorzystywane w ramach działalności gospodarczej zostały sfinansowane z dotacji unijnej przyznanej w ramach ww. programu.

Podsumowując, w opinii Wnioskodawcy lokal mieszkalny lub jego część powinien być opodatkowany według preferencyjnej stawki przewidzianej dla budynków mieszkalnych.

W świetle powyższego stanu faktycznego, Wnioskodawca wnosi jak na wstępie.

5. OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 233 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553
z późn. zm.), kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Oświadczam, że zapoznałem(łam) się z treścią art. 233 § 1 Kodeksu karnego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Tychy, dn. 21.10.2013r.
Aneta Jędrzejczak